

BRASSÓ

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN s SZOMBATON.

64-ik szám.

Brassó, Szombat, június 9-én.

IV. évfolyam 1888.

A parlament évi mérlege.

Az öt éves mandattal választott országgyűlés első ülészsaka be lett rekesztve s hosszabb közbeeső szünet nélkül utána mindjárt megnyitott a második ülészsak. Már maga ezen körülmény nagyobb komolyság s erélyesebb tettvágy jelét adja a jelenlegi magyar parlamentnek, szemben a múlttal.

Az első hosszú parlament első ülészsaka tényleg dús mértékben betartotta azt, a mit a képviselői mandatum meghosszabbításának szószólói az ekként alapjában reformált törvényhozás felől ígértek; s valamint minden pártban voltak hívei a mandatum meghosszabbításának, és a nagy többség, mely az idevonatkozó törvényt megszavazta, a ház összes pártjaiból képződött: úgy azon érdemből, hogy a ház niveauja emelkedett, méltósága s teremő ereje nagyobbodott — minden pártnak egyenlően meg kell adni a maga jó részét.

Eles beszédben és csipős válaszbán az új házban sem volt hiány, és néhányszor nagyon élénk fejtegetésekre, az ellentétek heves egymás ellen pattanására került a dolog; de nagy meglepéssel kell elismernie minden hazafinak, hogy a tisztesség határa szorosan megközelítve csak ritkán, áthágva pedig talán csak egyetlen egyszer lett.

Exempla odiosa sunt. Nem szeretnők megsérteni egy idegen parlamentnek sem méltóságérzetét s öntudatát, de általánosságban bizonyonnyal el lehet mondani, hogy a magyar képviselőház a lefolyt ülészsakban tartott vitáinak méltó alakjára s tárgyilagos mélységére vonatkozólag sok más parlamentekkel való összehasonlítás esetén csak nyerhet.

A tanácskozások színvonalának emelkedésével karöltve járt a házban a jelentősebb talentumok mindig erősebb s impozánsabb előtérbe lépése is, és lovagias vonás az, mely különben a magyar faj jellemében van s hál' istennek a gyakorlati politikai életben kezd gyakrabban érvényesülni, midőn a mérsékelt ellenzék főközlönye vezércikkben korlátlan dicséret szavaival méltatja államférfiaink Benjáminjének, Wekerle államtitkárnak rendkívüli tehetségét s hatásteljes föllépését, — jöllehet éppen Wekerle igen gyakran lesújtólag ejtette velős dialektikájának nehéz kalapácsát a mér-

sékelt ellenzéki suggestiók üllőjére. A szabad-
elvű párt mindenesetre őszintén viszonzhatja az ellenzéknek a bókot, mert különösen vezére, gróf Apponyi Albert rég kipróbált ékesszólásán kívül a harcsmód loyaltása és méltóság-
teljes tárgyilagossága által kitüntette magát a lefolyt ülészsakban.

Az 1887/8 iki ülészsak Magyarország parlamenti életében kétségtelenül egy jó fejezetet képez és remélhetőleg oly mű bevezetéseül szolgál, mely Magyarország dícseljes történelmében díszhelyet fog elfoglalni. Tekintélyben tartva s hatalmasan, barátai által nagyra-
becsülve, ellenei által tisztelve, szabadon s emelt fővel áll ma Európa előtt szent-István birodalma, elismerve a világbéke egyik legerősebb s legmegbízhatóbb oszlopának, mely iránt kötelességét becsületesen, semmi áldozattól vissza nem rettenve teljesíti, e mellett azonban lakosságának pénzügyi s kulturális érdekeiről sem feledkezve meg.

A magyar parlament az első ülészsakban biztosította az ország védképességét s letette a biztos alapot az államháztartás egyensúlyának helyreállításához és állandó fentartásához; de az igazságügy, a közoktatási s közlekedési ügy továbbfejlesztésére s hasznos befejezésére szolgáló törvényeket is előkészített s hozott javaslatba, melyek a jövő négy ülészsakban lesznek letárgyalandók.

A jelen parlamentre még igen sok teendő vár, ha azt akarja, hogy a működéséhez fűzött remények egész mérvben teljesedjenek; de ha igazságosak akarunk lenni, el kell ismer-
nünk, hogy a helyes uton halad a kitűzött cél felé s hogy azon már ma sem jelentéktelen távolságot hagyott maga mögött.

Belföld.

Brassó, június 6. (Országgyűlés.) A képviselőház szerdai ülésében megválasztván a tisztikart: a két alelnököt, a jegyzői kart és a háznapot s az osztályok is kisorsoltatván, a második ülészsakra megalkult.

Megválasztottak:

Alelnökké: Csáky László gróf és Bánffy Béla gróf.

Jegyzökké: Beöthy Algernon, Dárdai Sándor, Josipovich Géza, Madarász József, Nagy István, Szathmáry György, Tibád Antal.

Háznagygyá: Visontai Kovács László.

Az ülés végén Polonyi Géza interpellálta Széchenyi gróf kereskedelmi minisztert, a párisi világiállításra nézve kiadott „titkos”-nak mondott rendeletek iránt. Széchenyi miniszter ezuttal nem válaszolt az interpellációra, még pedig — mint halljuk — azért, mivel Polonyi apostrophálta a miniszternek a szabad-
elvű pártban való állását, illetőleg a pártnak a miniszterhez való viszonyát is, minél fogva, ha Széchenyi miniszter azonnal felel, olybá is tűnhetett volna fel, mintha e részben adott válasza csak egyoldalú nézetnyilvánítás lenne.

Ülés után a ház ujonnan választott tisztis kara Bánffy Béla gróf alelnök vezetése alatt a képviselőház elnökénél tiszteltgett.

A főrendiház az új ülészsakban első ülését szintén szerdán tartotta, melyen azonnal meg is alakult. Megválasztották a jegyzői kart, a delegatio tagjait, továbbá a pénzügyi, a közjogi és törvényhozási, a közgazdasági s közlekedési s a naplóíró bizottságok tagjait. A bizottságok az ülés után azonnal megalkultak. Az ujonnan választott tisztviselők következők: Háznagy: gr. Szápáry István; jegyzők: gr. Bánffy Gy. gr. Batthyány Lajos, br. Fiáth Miklós, Gáll József, Gyulai Pál, br. Nyáry Jenő, br. Rudnyánszky József, ifj. gr. Széchenyi Imr.

Külpolitikai szemle.

Brassó, június 8.

Bismarck herczeg szerdán kihallgatáson volt a császárnál. Ez alkalommal a válság olyképen nyert befejezést, hogy Puttkammer nemsokára kilép a miniszteriumból, az országgyűlési időszak meghosszabbításáról szóló törvényt és a Puttkammerhez intézett császári kéziratot azonban nem teszik közzé. — A német kormánynak a határon foganatosított rendszabályai következtében a politikai rendőrséget jelentékenyen szaporították. Egy ismert berlini rendőrbiztost, ki a nagy szocialistaperben szerepet játszott, Strassburgba helyeztek át, hogy ott a politikai rendőrséget újjászervezze.

Az oroszok rokonszenvében fordulat állott be. A czár idegenkedése attól, hogy ellenségesen viselkedjék Németországgal szemben, a mi régtől fogva megvolt (?), most a francia állapotok következtében megizmosult. Mohrenheim báró olyan kabinet alakításán fáradozott, hogy abban Floquet, Goblet és

A „BRASSÓ” TÁRCZÁJA.

Petőfi baráti viszonyairól.

Írta: Végh Mátyás.

(Folytatás.)

Mások ellenben őszintének és szeretetre méltónak ismerték, némelyek sértékeny hevet, lenézést vetettek szemére, de voltak olyanok is, kik szerénynek és gyöngédnek találták.

Mindebből sok igaz lehetett s az egymással ellenkező vonások miatt rejtély maradna jelleme, ha nem találónk meg hozzá a lélektani kulcsot: e vonások egymásba folyva, egymást kiegészítve és módosítva magyarázzák meg magukat s így mélyebben vizsgálva: jellemének árnyoldalai nem voltak egyebek mint nemes tulajdonainak tulságai.

A kik Petőfit — Gyulai után — így ítéltek meg, kik benne a tulságig vitt őszinteséget nem gorombaságnak, hanem lelke egyenességének, a kik benne a sértékeny hevet nem lenézésnek, hanem szilárd ítélő képességének, a kik köztudomásu makacsságát nem legyőzhetlen önfűzésnek, hanem szigorú elvhez ragaszkodásnak ismerték fel — azoknak kezében volt a kulcs Petőfi szívéhez s viszont azokhoz ő is baráti érzülettel, nemes keble egész hevével ragaszkodott. Szerintem tehát ama fentebb idézett sorokban, hogy i. e. eltelt az idő, mikor én valakinek barátja voltam

és a többi — nem büszke önteltség, nem a barátságot visszautasító czélas lappang, hanem mintegy felhívás arra, hogyha hozzá közeledni akarna, ismerjék meg először, s ha kitudnak békülni daczos, szilárd néha gögös lelkével, akkor áll a barátság.

Petőfi mint mindenben, ugy a barátságban sem volt köznapi ember, szigorú elvek vezérelték őt a barátok megválasztásában is ép ugy, mint a költészetben és politikai hitvallásában is. S ha ma is állana az az elv, mit egy ideális görög böles állított fel először, hogy t. i. a barátság egy lélek két testben, ugy Petőfinak ez értelemben aligha akadt volna barátja e földön. Részemről alig hihetem, hogy találkozott volna abban az időben még egy másik oly férfi, kiben a corioláni gög a szerénységgel, az alföld rónáin elmélázó lélek a tüzes, lobbanékony vérmérséklettel, az erőszakosság az olvadékony férfi gyöngédséggel, az atyai tekintélyvel komázás az anya iránt állandóan táplált mély és igaz szeretettel ugy egyesült volna, mint ő benne. Ha volt ilyen férfi, csak az lett volna képes a görög Polux és Castor példátlan barátságát az ujkornak bemutatni. De ilyen emberről adataim nincsenek, ilyen barátja Petőfinak nem volt s talán ő sem vágyott soha a mithoszi világ e két alakjának dicsőségére.

De utóvégre is a barátság nem szükségképen két lélek azonossága, nem mindig a jellemek egyezése,

hanem Klopstock szerint: „az igaz barátom, ki bennem a jót hön, de nem tulozva szereti s a rosszat világosan, de szertelenül tekinti.” E valóban egészséges nézetet vallhatta Petőfi is, midőn barátjait megválogatta, s e nézetnek hatása alatt fogadták őt mások is barát-águkba. — Petőfi érzelmekben gazdag lelke nem volt s nem lehetett el barátok nélkül: Egyikhez a költészet, másikhoz a politika csatolta, ebben szilárd jellemének azonosságát, abban vidor kedélye hasonló világot ismerte fel; ezt szerette azért, mert véleményének aláveti magát, amazt talán azért, mert hasonló szeretettel viseltetett iránta stb. És hogy ne találkozott volna férfiu, ki a nemzet első lyrikuának hasonlíthatatlanul gazdag szívvilágában fel ne találta volna a magáénak egy kicsiny darabját! És viszont Petőfi széles emberismerete hány meg hány férfiban lelte fel külön-külön a maga lelkének egy-egy kicsiny részét. Hogy a baráti kép nem lehetett tökéletes, annak Petőfi ép ugy nem volt oka, mint annak sem, hogy lángésznek született.

De most ve-zem észre, hogy idáig csak elvontan beszéltem Petőfiről, mint barátról. Nézzük meg már most röviden, hogyan és kikkel barátkozott ő; ves-sük össze barátságos viselkedését néhány, az akkori közélet kiválóbb embereinek iránta táplált e nemű érzületével.

(Folytatása következik.)

Freycinet ne szerepeljenek Oroszország most már senkit sem tart Franciaország jelen kormányában szövetség kötése tekintetében megbízhatónak. A csár el van tökéltve, hogy Franciaországot magára hagyja, ha szembeszáll Németországgal. A csár a maga céljait kizárólag a keleten keresi. Még Wysnegranski is a békés politika mellett van. Giers újra grata persona a csárnál.

Pétervárról írják a „Pester Correspondenz”-nek: Egy újabban tett katonai intézkedésben, ha akarunk, kezességet láthatunk — és pedig nem élénk látszata nélkül a jogosságnak — a csár és az orosz kormány békés intenciói iránt. Elrendeltetett ugyanis, hogy az ujoncok a lengyel tartományok egész területéről azon ezredkebe soroztassanak, melyek Oroszországnak hosszan elnyújtott pozícióját Középázsia irányában védni vannak hivatva. Ilyformán a lengyel tartományokban álló csapatok ott helyben teljesen meg lennének fosztva a szükséges kiegészítéstől; tehát nem épen harcziás szándéknak kell lenni, hanem inkább tisztán katonai természetű okok lehetnek, melyek az orosz katonai adminisztrációt arra indították, hogy a Lengyelországban elhelyezett csapatok kiegészítését már most a birodalom belsejéből eszközölje.

A zanzibári szultán nem illő módon válaszolt az olasz király levelének bejelentésére és e sértést azzal tetézte, hogy hosszabb ideig vonakodott a levelet elfogadni. Az olasz konzul elégtételt kívánt, mire a szultán egy tábornok által szóbelileg fejezte ki mentségét. A konzul azonban azt követelte, hogy a szultán levélben kövesse meg a királyt. Minthogy a szultán ezt vonakodott megtenni, a konzul bevonta az olasz lobogót. — Az egész ügy különben onnan ered, hogy a most uralkodó szultán vonakodik eleget tenni annak a szerződésnek, melyet elődje kötött Olaszországgal, országa némely részének átengedése iránt.

Román lapszemle.

Magasztalni, az éig emelni mindent, a mi román s lerántani, gyanusítani, bemocskolni mindent, a mi magyar: ez tartalma rendszeren a Gazetának s ez két legutóbbi számának is, melyekből állításunk igazolásául ezuttal mutatványokat közlünk.

A 115 ik sz. vezércikkében előre boesátja, hogy nincs igaza az Apponyi „Bud. Tagblatt”-jának, mintha az idegenek iránti ellenszenv nálunk alább hagyott volna s aztán így folytatja: „Mint elvitathatlan tény áll előttünk, hogy mióta a magyarok erre a földre telepedtek, nem voltak kevélyebbek, tulzobbak az együtt lakó nem magyarokkal szemben, mint a minők most.” A vezércikk írója mindvégig ilyen hangon s ennek változásain lovagol.

Erre következik egy bécsi levél, melyben az 50-dik gyalogezred s vele a román erény van éig magasztalva a brukki táborban tanusított magatartást. A napi hírek elseje erre rögtön az erd. ev. ref. püspök gyanusításának van szánva, hogy Ludason, Bodonban templort készül építtetni és Záhon a templomot már fel is szentelte.

„Szász D. ev. ref. püspökről tudjuk, hogy a magyar-ításnak a legmegtestesültebb terjesztője s hogy az ő egyházi látogatásának célja a román községek. A mi románaink jól vigyázzanak, hogy ezek mifele egyházi látogatások.”

Ha az ev. ref. és róm. kath. templomok a mezőségeken romokban hevernének ezután is; ha a papák továbbra is háboríthatlanul elkeresztelhetnék a magyar gyermekeket, akkor járna csak a „Gaz.” kedvére a világ folyása. Azonban lássuk a 116-ik számot is. „Egyesült oláh tanulók a magyarok ellen” című cikkében előbb közli az „Egyetértés” selmeczi levelét, melyre így reflektál:

„Semmi sem természetesebb, mint az, hogy a selmeczi akadémia román tanulói szükségét érzik annak, hogy csendben miveljék nyelvüket és román érzelmüket. Azonban ezt téve, ez a tulzó dühös magyarok előtt — sovenistiloru tutbali maghari — a legnagyobb véteknek tűnik fel, kik ez által magyarosító céljaikat veszélyeztetve látják. Innen származnak aztán rosszakaratu ráfogásaik, ferdítések, a román ifjak összeesküvéseiről. Bizonyosok vagyunk, hogy az ellenök megindított vizsgálatok is, mint a többiek is, a sovenisták megszégyenítésével fognak végződni, kik az Apponyi-féle lap boszuságára még erősek, hatalmasok és teljes működésben vannak.”

Tehát mint a többi vizsgálatok ugy-e? Hát elfejtette volna már a „Gaz.” a lugosi és kolozsvári hasonló vizsgálatok eredményét?

Ugyancsak e lapnak tárczájában Vá. z. István, alias Bobancu, üz gunyt a haza- és hazafiságból azoknak mulattatására, a kik a brassói indóházhoz szívesek voltak kikísérni. Másfelől napihírei között a bándi állami iskola vizsgájáról a „Kolozsvár”-ban hozott tudósításra úgy érzi magát, mintha paprikát szippantott volna.

„Ha nem hinnök, hogy hazugság: akkor ezen körülményre kiváló figyelmet kellene fordítanuuk, mert micsoda küldetése lehet egy magyar iskolának egy román(?) községben, mint a milyen(?) Bánd és honnan lehetett ott 200 tanuló, ho’ott az ottani összes magarság és zsidóság sem tesz kétszázat?! Az azon részeken lakó románok ugyan csak ügyeljenek arra a misióra, melylyel velünk szemben ez a „hazafias” iskola viseltetik.”

Ez a „Gazeta” tisztességes megjegyzése a bándi állami iskoláról. A „Krassó-Szörényi Lapok”-kal szemben Brendiceanu azt indítványozta, hogy a megye hivatalos lapját román nyelven adják ki, de lekiabálta a gyűlés s a főispán nem engedte, hogy tovább beszéljen. Erre a „Gaz.” megjegyzése ez: „A szólás szabadsággal és a nép jogának önkényű megvetésével szemben, van-e még arcza az Apponyi „Bud. Tagblatt”-jának azt állítani, hogy a magyarok felhagytak a sovenismussal — tulzással?! — Kimpulugról meg azt ujságolja, hogy ott néhány szökevény magyart fogtak volna el, kik azt mondták, hogy idehaza türhetetlen az élet és inkább meghalnak ezerszer, minthogy hazájukba visszatérjenek. A ploesti Democratból veszi át ezt a hazug hirt s nincs egyetlen szava rá, hanem tovább adja azt.

Az itt közlött kivonatok eléggé megvilágítják a „Gaz.” irántunk érzett indulatát. — Adjuk ehhez még azt is, hogy szerinte a szivar és dohány árának fölemelése miatt nálunk a dohányzással sokan felhagytak s ezzel végeznék mai mutatványunkat.

A „Luminatoru” temesvári román nationalista lap szerkesztője szomorú szívvel jelenti, hogy a lapot júliusig beszünteti, mert több előfizető tiszteri felszólításra sem adta meg, bár utólag, a lap árát. Júliusig lesz a lap további élete érdekében értekezlet s ha ez nem vezet eredményre, úgy nem lesz Temesvárt ezután „Világító” szerszám. Ugy tetszik, hogy az előfizetők épen ezt akarják. Czenkalji.

Kereskedelmünk keleten.

(Folytatás.)

Igy cselekesznek, így tanakodnak az ipar ügyekről a barbár Oroszországban, és az iparkongresszuson az uralkodó ház egyik tagja elnököl és vezérkedik. Ime, minő ellentét a mi iparviszonyainkkal! Nálunk az iparkongresszus körül csak néhány, az önfeláldozásig fanatikus iparos buzgólkodik, fáradozik és áldozatokat hoz — mintha csak azért, hogy jutalmul „krakéler”-nek bélyegezzék, működését pedig üdözzék s őt minden nyilvános helytől és befolyástól elűssék. Midőn nálunk az iparkongresszus kérelmeit, melyeket befolyásolni, gyakorlati mederbe terelni, a hivatott körök nem érdemesítették — sajnálkozó mosolylyal fogadta ugyszólván az egész társadalom, akkor Oroszországban az uralkodó példája után siet a kormány a maga részéről megtenni kötelességét. Mi sokat irunk és még többet beszélünk az ipar pártolásáról, de nem teszünk. Oroszországban a tények beszélnek.

Az állam maga kezdeményezte a gyárak létesítését és csak oly gyárakat állíttatott fel, melyek a létező iparnak konkurrencziát nem csináltak; — az orosz kormány hosszú idő óta nagy figyelemmel kíséri a külföldi iparmozgalmakat s e célból a kontinens iparos városaiban saját céljai előmozdítása tekintetéből külön utazó ügynököket tart; — műiparosokat kedvezmények mellett letelepített és Oroszországhoz köt; — az állami szükségleteket kizárólag a hazai iparosok által fedeztetli; — magán vállalkozás emelése és az ipar fejlesztése érdekében pénzintézetek létesítését kezdeményezi és a külföldi tőkét határai közé hozva, azt az orosz ipar szolgálatába kényszeríti; — a technikai és a szakiskolákat a tökély fokára már is fel emelte és a szakemberek közreműködését jó fizetés mellett igénybe veszi; — kedvező vámtételeket szab; — a nyers anyagokat ott dolgoztatja fel, a hol olcsó a munkaerő; — rendszeresíti kivitelét; — a technika új vívmányait saját iparosainak az által teszi hozzáférhetővé, hogy e célra állami gépgyárakat, állami vezetéssel tart, melyek a kellő tájékozást és utbagazítást hivatalból megadják.

Oroszországban mindezt a kormány teszi, és méltányló támogatást nyer a közönség részéről minden téren. Az arisztokrácia maga jár elől jó példával. Az orosz közönség pedig nemzeti büszkeséggel pártolja a kormány intencióit, mert tény az, hogy az orosznak saját-ága mindenre büszke lenni, a mi az övé. Orosz ember büszke tehát iparára is, és azt ő már ma is a világ legtekélyesebb iparának tekinti és jaj annak, a ki szólna az ellen. Az orosz népnek különösen e jellemvonása teszi őt bámulatra méltóvá és csakugyan óriási erőt és tehetséget kölcsönöz neki. „Ez oly erő, melynek kolossális hatalmát csak akkor fogják a nyugaton érezni, ha az orosz ipar szakértői által művelésileg teljesen kifejtvé, idomítva és minden irányban értékesítve lesz; — az ipar-államok meglepetéssel

Egy levél.

— Novellette. —

I.

Zimmermann konzul háza előtt úgy délutáni öt óra tájban nagy számu uri közönség gyűlt össze. Különösen a női nem volt erősen képviselve. Nem hiába, a nőnem legfőbb tulajdonsága a kíváncsiság. Hát még akkor, mikor egy szép menyaszonny lehet látni! Zimmermann konzul egyetlen leányának volt ma esküvője s csaknem az egész város ünnepelt velök, mert a konzul, ki nagy bányákkal és kohókkal is birtott, a legnépszerűbb ember volt a városban.

Mintegy negyven évvel ezelőtt a mai konzul mint szegény bányamunkás jött a városba és ma nemcsak ugyanazon banya tulajdonosa, melyben egykor mint munkás dolgozott, hanem a város összes kohói is, melyek nem versenyezhetvén az ő műveivel, átmentek birtokába.

E mellett azonban a konzul ép oly egyszerű, szerény ember maradt, mint az előtt volt. Ép oly kedves nejjével a legboldogabb házasságban élt. Csakhamar azonban elveszté szeretett nejét s így ma egyedül képviselte Hedvig leánya esküvőjén az örömszülőket. Az esküvő annál nagyobb port vert fel, mert a gazdag nagyipar s a magas arisztokrácia összekötése is volt egyuttal.

Az egyszerű, polgári nevelésű, szerény Zim-

mermann Hedviget nőül vette Sachsenheim báró, az ország egyik legegységesebb gavalléra, kit még azok a nők is szépnak s ügyesnek mondtak, a kik pedig — egyik vagy másik okból — nem nagyon rokonszenveztek vele. — A báró mint őrnagy szolgált a hadseregben, mig nem eljegyezte Zimmermann Hedvig kisasszonyt, a mi nem csekély feltűnést keltett városzerte. Volt is plettykaság annyi, hogy la!

Diszes menet érkezett a házhoz e perczben. A konzul munkásai voltak vasárnapi diszben, gomblyukaikban virágcsokrokkal, élükön munkavezetőjükkel. A derék munkások sorfalat képeztek az örömháztól a templomig.

Ez alatt nagy sürgős-forgás volt az örömházban. Az asztalok már terítve vannak, a szolgák majd ide, majd oda futkosnak, egyik kocsit követi a másikat, vendégeket hozva, kik az egyházi szertartásról lekésve, egyenesen idejöttek.

Hirtelen halk moraj támad az utcán ácsorgó közönség körében; egyik a másik fölé nyújtja a nyakát, mindenki a város felé néz, a hol gyors lépésben robog egy kocsir erre felé. A nyugtalanság nőtton nő. Végre megérkezik az első kocsi. Egy férfi s diszesen öltözött nő szállnak ki belőle. A második, harmadik kocsi is berobogott, ügyes katonatisztek szállnak ki belőlük högyeikkel. Egymást érik a kocsik és vendégek.

Most a város po'gármestere száll ki a kocsiból, hivatalos diszruhában, nyakában ezüst láncz a város arany czimerével. A közönség lelkesen üdvözlöi.

Egy másik kocsiból az ezred tábornoka száll ki, katonai diszben, utána a hatóságok, hivatalok, ipar, kereskedelem mezőgazdaság stb. képviselői.

A nézők nem bámulhatnak eleget. Az a fény, a sok ékszer, a gyönyörű női toillettek egészen elbájolták.

Most hosszabb szünet áll be. Azután újból hirtelen robog be s a konzul száll ki abból nővéreivel, lelkesen fogadtatva a közönség és munkásai által. De a közönség kíváncsisága csak most éri el tetőpontját. Gyönyörű, zárt négyes fogat robog a lőtornác elé, a közönség tombol, a munkások kalapjaikat lobogtatják, a zene megszólal.

A kocsiból legelőbb a vőlegény lépett ki ezrede diszruhájában. Gyönyörű, daliás termetű férfi. Majd kíséreti ifju nejét is, egy lebegő tündért, csipkefátyolba burkolva, kipirult orcákkal, melyekről a boldogság sugárzik ki.

A boldog házaspár eltűnik a lépcsőházban, a közönség még egy darabig ott marad, azután eltávozik, vele a munkások és a zene is.

A társaság az első emelet nagy fogadótermében gyűlt össze, vigan mulatozva s tüntető lelkesedéssel fogadva az ifju párt, a mint a terembe lépett, hol a társaság üdvözlőváltait s tisztelgését fogadta.

(Folytatása következik.)

majd akkor fogják tapasztalni, hogy az alig méltatott orosz ipar kolossz fejlődött, és uralkolni fog (a mi ipari létlenségünk folytán), az általa közgazdasági tekintetben is meghódított fél világon...

Sajnos tehát, hogy mi az ipar megbeesése terén még ott sem állunk, a hol a műveletlen Oroszország áll. Nálunk éppen ellenkező viszonyok az uralkodók: a helyett, hogy saját dolgainkra, iparczikkeinkre, saját embereinkre és tehetségünkre büszkék lennénk: az idegent hajhászszuk, csak ezt tartjuk jónak és mindennek, a mi a miénk, a mi baifogalmaink szerint rosznak kell lenni; — szídjuk a mi embereinket és az idegeneknek (pedig számtalan esetben a korlátozott eszű-knek is) előnyt adunk hazai kiváló erőink felett csak azért, mert idegenek. Szóval, nincs meg bennünk a nemes érzés saját tulajdonaink iránt s ennek folytán azt a saját erőnk is szibbasztjuk és tönkre tesszük, a melyvel rendelkezünk.

De nemcsak az oroszok, hanem más népek is megelőznek bennünket mindenben a keleten, noha ezek versenyzése távo'ról sem oly veszélyes reánk nézve, mint az orosz verseny, mely utóbbi kellene, hogy sietésre intsen, saját érdekünkben.

Az európai nemzetek megjelennek ott iparczikkeikkel, és olcsóságuk, jobb kiállításuk és mindenféle más előnyökkel lépésről-lépésre leszorítanak bennünket a piacokról.

Igy üz kereskedést a kelettel, fejünk felett, a bécsi kereskedelem különösen azért, mert a „magyar” kereskedők, ha Budapesten összeszedték magukat, Bécsbe költözködnek és onnét viszik a kereskedést a Balkánon.

(Folytatása következik.)

Püspöki látogatás.

Hétfalu, 1888. június 5.

Emlékezzünk régiokról! Ma, midőn főtisztelendő Czékus István püspök ur Hétfaluban a legfényesebb és legzivesebb fogadtatásban részesül nemcsak az evangélikus, hanem a többi hitfelekezetek tagjai részéről is, mi kiáltó tanúsága annak, hogy itt a határszálon minden hazafi menten felekezeti szűkkeblűségtől az ösöktől öröklött összetartásban, — egységes nemzetszeretet és a magyar haza délkeleti határán át-átcsapó idegen fuvalmak elleni védelmezésben leli legfőbb örömet s meleg szívvvel öleli magához a vele együtt érzőt, együtt cselekvőt: alkalmoszerűnek tartom azon beszéd közlését, melyet Zsedényi Ede, már elhunyt derék hazánkfi a brassómegyei magyar egyházak által hozzá küldött Molnár Géza hosszafalusi és Papp György zajzoni lelkészek kéré-ére egy kérvény benyújtásával elmondott a képviselőházban 1874. október 28-án. E kérvény nélkül talán ma sem volna magyar püspöke a brassómegyei ev. magyarságnak, nem lengenének háromszinű zászlók, nem hangzanának éljenek, nem ismerné e szenvedő nép új főpásztorát, a kedves jószívű öreg atyát.

Zsedényi Ede és Molnár Géza óhajta teljesült, de fájdalom, valamint Mózes nem látható meg az ígért földét, úgy ők is csak a tulvilágon részesülhetnek a diadal örömében. Legyen áldott mindkét küzdőnek emlékezete!

Zsedényi Ede beszéde, melynek minden betűje Molnár Géza szíve mélyével teljes, következik:

„Hazánkban Románia felőli részében, Brassó vidékén a törösvári és bodzai végszorosok közt lakó 16,000 ágostai hitvallású protestáns, ugynevezett csángó-magyarok nevében egy kérvényt terjeszték elő, melyben az ottani evangélikus egyházak a brassói eszoporosságtól, illetőleg a nagy szebeni sáperintendentiától elszakadásukat és egy szomszéd ágostai hitvallású magyar egyházkerülethez csatlakozásukat szorgalmazták. Ezen csángó-magyar falukat már II. András, Nagy Lajos, Hunyadi Mátyás, dicső királyaink azért telepítették az ország közvetlen szélére és látták el különböző kedvezményekkel, hogy magyar nép őrizze az ország határszélét és álljon közvetlenül őrt a törösvári, tömösi, ó-sánczi és bodzai, ezredéves történelmünkben oly nevezetes szerepet játszó, akárhányszor általános nemzetfájdalom színterévé vált, és soha be nem szüntethető határszéli utzorosoknál. — Mai napig meg is őrizték nemzetiségünk iránti tántoríthatlan hajlamukat, de úgy látszik, hogy érdekeik éppen azért a Brassó városi szász atyafiak által nemcsak politikai, de egyházi tekintetben is háttérbe szorultak. Egész 1848-ig a protestáns egyház autonon egyház jogait nem élvezte, még saját lelkészeit sem választhatták meg. És midőn 1848-ban ezen jog gyakorlataiba léptek, a brassói szász konsistoriummal 1861-ig küzdeniök kellett, míg magyar ajku lelkészei a szász lelkészekkel való egyenjogúságra szert tehettek.

De minden törekvéseik daczára a hatalmas brassói konsistoriumnak keze alatt ezen 10 magyar evang. község az egyházi képviselők kirekesztve, sem a

consistoriumban, sem az egyházkerületi gyűlésen képviselve nincsen, sőt az újabb törvényekkel szemben ezen compact magyar háztartással élő nép, mely nemetül egy szót sem ért, nem csak közigazgatási, de még egyházi tekintetben is német rendeletekkel satoráltatik.

A brassói konsistorium a felsőbb helyről kapott magyar rendeleteket németre fordítva és a magyar folyamodványokat német hátrirati rendelettel ellátva, közli tisztán magyar ajku protestáns hiveinek, kik százados szomorú elhagyottságukban arra kéri a tisztelt házat, hogy az általuk alkotandó önálló e-perességüknek a legközelebbi magyar ágost. hitv. egyházkerülethez való csatlakozását megengedni méltóztassék. Magam részéről pedig ara kérem a t. házat, hogy ezen folyamodványt a kérvényi bizottsághoz minél előbbi tárgyalás és véleményadás végett utasítani méltóztassék.

És lám 13 évi szívós küzdelemnek köszönheti a brassómegyei ev. magyarság, hogy már végre-val hára egyházi tekintetben is nemzeti kormány melegengető szárnyai alá juthatott. És kinek volna legfőbb oka örömmel fogadni a magyar püspök urat, mint Hétfalu csángó-magyar népének, az édes magyar haza véghatára rendíthetetlen, soha Judás-szerepet nem játszó védőinek.

Itt született hétfalusi csörgővizű agyagban a magyar nemzettesthez simulás dicső eszméje — mint igen helyesen mondá Gödri János béc-falusi egyházfelügyelő fogadó beszédében — s bár e szegény, hazafias érzelmű nép vérével s iszonyu szenvedéssel pecsételi meg az 1848. évi uniót, nem rettegett s nem rettegetek vezérei létrehozni a második uniót, az egy hazában még mindég külön álló két rokon protestáns felekezet egyesítését.

Isten áldása legyen az új szövetségen!

Tömösi.

Helyi és vidéki hírek

Kérem. Azon t. előfizetőinket, kik előfizetési díjaikkal még hátrálékban vannak, kérjük tisztelettel, sziveskedjenek előfizetéseiket minél előbb beküldeni.

Kinevezés. Az igazságügyminiszter kinevezte a brassói kir. ügyészség irnokát, Szabó Józsefet, a kézdivásárhelyi törvényszékhez irnokká.

Vita Sándor erdélyrészi királyi főügyész t. hó 8-án városunkba érkezett.

40 napi eső. Medardus ő kegyelmessége czudarul viselé magát. Péntekre virradó éjjelen alig egy percze szűnt meg a menydörgés és villámlás, az eső pedig csak úgy szakadt, mintha valóságos felhőszakadás lett volna. Pénteken reggel újból megindult a tréfa. 8 és 9 óra között ember sem volt látható az utcán, mindenki menekült, a hova menekülhetett. A kapubejáratok, az üzletek mindenütt zsufolva voltak emberektől. Így viselé magát az idén Medardus. A néphit azt tartja, ha Medardus napján esik, úgy 40 napig folytonosan esni fog. Szép remények, az igaz.

E. M. K. E. Az E. M. K. E. ideai brassói közgyűlését előkészítő bizottság t. tagjait, névszerint Fellner Lajos, Harmath Lajos, Lázár Gerő, Nagy Gyula, Orbán Ferencz, Rombauer Emil és dr. Weisz Ignác urakat van szerencsénk tisztelettel meghívni a szombaton d. u. 5 órakor a kaszinóban tartandó ülésre. Koós Ferencz elnök, Szerényi József jegyző.

Koronázási ünnepély. A helybeli áll. főreáliskola — eddigi szokása szerint — az idén is megünnevelte király ő felsége koronázási napját. — Röviddel 9 óra után az intézeti ifjuság a „Hymnus” praecis, kifogástalan éneklésével nyitotta meg az ünnepélyt, tanuságot téve a kitűnő, szakértő vezetésről. Ez után Rombauer Emil igazgató tartott szónoki hévvel mondott, csinos megnyitó beszédet, a mely nagyon jó benyomást tett a jelenvolt csekély közönségre. Nagy Béla intézeti tanuló mély érzéssel s kitűnő hangéjtéssel szavalt „Vesselenyi nótájá”-t, majd Binder Jenő főreáliskolai tanár tartott érdekfeszítő, nagy gondnal s szakértelemmel kidolgozott felolvasást a magyar szent koronáról műtörténeti szempontból, mely ismertetést a közönség zajos, jól megérdemelt tetszésnyilvánítása követte. Rátky Károly intézeti tanuló még csak Vörösmarty „Hymnus”-át szavalt el igen sikerülten, kifogástalan hangéjtéssel, azután az ifjuság énekelte a „Szózat”-ot s a szép kis ünnepélynek vége volt. A község lelkestapsokkal fejezte ki elismerését és tetszését, csak kár, hogy az eső miatt oly feltűnően csekély számban jelent meg.

Vasparipán Brassótól Bukarestig. A helybeli „Világ vasparipa egyes.” tagja J. A. s G. kereskedő között fogadás jött létre arra nézve, hogy J. A. 24 óra alatt vasparipán Brassóból Bukarestbe megy. Az elindulás — kedvező idő esetén, vasárnap, f. hó 10-én történik. Ugy az elindulásnál, mint megérkezésnél jelen lesz G. fogadó fél, míg Predeal, Sinaia, Comarnic, Campina s Ploiest községekben megbízottak ellenőrzik a vasparipázót.

Óvőügy. Az E. M. K. E. brassó-belvárosi óvó intézetébe a lefolyt hóban 75 gyermek járt rendszeren. Április hóval szemben 24 főnyi szaporodás az. A

onyai intézetbe 56 gyermek járt, a mi 11 főnyi szaporodás. Azt hisszük, ez eredménnyel az intézet fenntartói busá-san meg lehetnek elégedve.

Erdész-vendégek. Említettük volt annak idején, hogy a selmeczi m. kir. erdészeti akadémia III. éves növendékei ideai tanulmányutjokat Brassó vidékén tesszik. Mint biztos forrásból értesülünk, a vendégfiatalság Hétfőn, f. hó 11-én, d. e. a rendes személyvonattal érkezik. Összesen 43 növendék jó Scholz Gyula k. r. főerdőtanácsos, Fekete Lajos kir. erdőtanácsos és Szécsy Zsigmond kir. erdőtanácsos, akadémiai tanárok s egy tanársegéd vezetése alatt. Első napon a várost s közvetlen közelében lévő látnivalókat nézik meg. II. nap a „Szászbercz”, „Magyarkő” és keresztényfalvi erdőkön át Rozsnyóra mennek, az ott lévő ültetvények s erdők megismerésére. Az étkezés a keresztényfalvi agyagrézvénytársulat ipartelepén lesz. III. nap. Ó-Tóhán, Zernest és vidékén az ottani falogasztó ipartelepek s erdők megtekintése. Kirándulás a „Királykő”-n lévő véderdőre s este vissza Brassóba. IV. nap. Czenk, Pojána s városi erdősítésekén át Schullerra, visszatérve Pap kutján át. Este elutazás Lippára. Ha jól értesülünk, a város és azon erdőbirtokos községek vendégszeretetét fogják élvezni, kiknek erdeit meglátogatják. A vendégek Brassóban a „Bukarest” szállodában lesznek elszállásolva. Legyenek előre is üdvözlölve!

Szomorú vásár volt bizony az ideai. Már megszoktuk ugyan Brassóban, hogy vásár nem lehetséges eső nélkül, de az olyan eső, minő tegnapelőtt szakadt, azt bizony nem vártuk. Délelőtt még gyönyörű meleg, csaknem forró idő volt, délután pedig már úgy szakadt az eső, akár csak vedrekkel öntötték volna. Természetes, hogy így tönkre volt téve a vásár, mindenki igyekezett menekülni. A barom- s lóvásár a második napon élénkült. Számos romániai kereskedő s földbirtokos is volt itt, kik több darabb nemes faju lovat vásároltak. Nagyon jó vására volt a kézdivásárhelyi butornak s a faedényeseknek, de más senki sem dicsérheti az ideai tavaszi vásárt.

Rendőri hírek. F. hó 4-én Puju Nicolae napszámost elmezavar miatt a helybeli sinlőház tébolydai osztályába kellett elhelyezni. Minthogy azonban baja tetemesen rosszabbodott, át kellett kísérni a szebeni tébolydába. — A zsebtolvajoknak rossz napjuk volt. Csütörtökön a rendőrség 7 ismert zsebtolvajnak adott ingyenszállást. — Csütörtökről. Péntekre virsádólag eltűnt az „Altes Rathaus” című vendéglő bejáratából egy ruhával s fehérneművel telt láda, melyet Horvath György mézeskalácsos tett le oda. A tettesnek ülik a nyomát. — Pénteken egy cigányasszony megfordult minden egyes rövidáru-sátorban s mialatt nézegette az árukat, mindenütt néhányat az esernyőjébe csusztatott. Addig üzte e hasznót hajtó foglalkozást, míg egy rendőr meglátta s elcsipte.

Táviratok.

Budapest, jun. 9. (Eredeti távirat.) A magyar delegazio tagjai tegjai tegnap d. u. ötkor értekezletet tartottak, melyben elnöknek Tisza Lajost, alelnöknek Haynaldot jelölték ki. Elhatározatott az első alakuló ülést ma délután ötkor tartani, melyen az albizottságok azonnal megalakulnak; egyes előterjesztések eladónak kiadatnak tanulmányozásra, úgy hogy az előterjesztések tárgyalása egyik-másik albizottságban már jövő hét közepén megkezdheti. Bauer, Kállay miniszterek, Sterneck tengerészeti parancsnok tegnap esti gyorsvonattal megérkeztek. Kálnoky, Taaffe ma jönnek meg. — A király az osztrák delegációt vasárnap, tizenkettőkor, a magyart egykor fogadja.

Berlin, jun. 9. (Eredeti távirat.) *Puttkammer miniszter a császár újabb levele következtében, melyet tegnap kapott, beadta lemondását.*

Róma, jun. 9. (Eredeti távirat.) A kamara elfogadta Mancini határozati javaslatát a halálbüntetés eltörlése iránt.

Brassói vasutforgalom.

I. Erkezés Brassóba.

1) Budapest felől.

Személyvonat délelőtt 9 óra 46 perczkor.
Vegyesvonat este 9 óra 52 perczkor.

2) Bukarest felől.

Vegyesvonat délután 2 óra 32 perczkor.
Gyorsvonat este 10 óra 12 perczkor.

II. Indulás Brassóból.

1) Budapest felé.

Személyvonat este 7 óra 10 perczkor.
Vegyesvonat reggel 4 óra 10 perczkor.

2) Bukarest felé.

Vegyesvonat délután 1 óra 55 perczkor.
Gyorsvonat reggel 5 óra 37 perczkor.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

Szerényi József.

szám 517-1888. telekvi.

HIRDETME NYEK.

Pályázat.
A f. évi július 1-től kezdődőleg nyílt-
vannossági joggal felruházott helybeli pol-
gári kórháznál egy évi próbaszolgálati időre
kórházgondnoki állás jött üresedésbe.
Ezen állomással egybekötött járulékok
következők: Évi fizetés 600 frt; termé-
szetheti lakás a kórházépületben és 20
űrméter fa.

Üresedésben van ugyanitt a kórház-
ellenőri állás, mely szintén egy évi pró-
baidőre töltetik be.

Az utóbbinak járuléka: 500 frt. évi
fizetés és 150 frt. lakbér.

Ezen állomások bármelyikére pályázni
óhajtok ezennel felhivatnak, erre vonat-
kozó, szabályszerűen bélyegzett pályázati
kérvényeket legkésőbb f. évi június hó
15-én, déli 12 óráig az alulírt hivatalnál
benyújtani.

A pályázati kérvénnyel beigazolandó,
hogy pályázók a magyar, német s román
nyelvet szóban és írásban bírják; hogy
a számfejtési szakban járta-ak s végül,
hogy az évi fizetésnek megfelelő övadékok
letenni képesek.

Brassó, 1888. június 1 én.

A városi tanács.
(219) 3-3

Szám 2476.-1888. adóhiv.
Hirdetmény
az alant megnevezett adókirívások tár-
gyában.

Ezennel köztudomásra hozatik, mi-
szerint az 1883. évi XLIV. törvényzikk
16. és 18 §§-ai értelmében a tekintetes
m. kir. adófelügyelőségtől leérkezett s az
1888. évre szerkesztett adókirívási lajstro-
mok, u. m:

1) minden földbirtokost magában fog-
laló egyéni földadó-felosztási lajstrom;

2) a házbér- és házosztály-adót ma-
gában foglaló kivetési lajstrom;

3) azon I. és II. osztályu kereseti adó
kivetési lajstromok, melyekben az adókö-
teles cselédek, a segéd nélkül működő
iparosok, díjnokok stb., valamint a II-ik
oszt. kereseti adóval megadózott ház- és
földbirtokosok adója van megállapítva;

4) azon lajstromok, melyekben azon
iparosok, kereskedők stb. vannak beje-
gyezve, kik az 1883. évi XLIV. t.-czikk
11. §-a értelmében III. oszt. kereseti adó-
val s ez után eső általános jövedelmi
pótadóval 3 évre róvattak meg;

5) azon IV. oszt. adókirívási lajstrom
melyben évi fizetésben, egyéb díjban, kegy-
adományban vagy nyugdíjban részesülő
állami, megyei, községi és magán hivatal-
nokok, szolgák stb. bejegyezve;

6) a ház- és földadó után eső általá-
nos jövedelmi pótadót magában foglaló ki-
vetési lajstrom;

7) a tőkekamat- és járadék-adót ma-
gában foglaló adókirívási lajstrom —
alulírt városi adóhivatalnál folyó 1888.
évi június hó 9-étől 16-áig terjedő idő-
szakban és pedig délelőtt 8—12 óráig,
délután 3—5 óráig közszemlére fognak
kitétetni.

Ezen adókirívási lajstromokban foglalt
adótételek ellen esetleg emelendő felszó-
lamlásokat — a közigazgatási bizottsághoz
címezve — benyújthatják:

a) mindazon adókötelesek, kik a ne-
vezett adónevek valamelyikével már a
megelőző évben róvattak meg, és pedig
15 nap alatt, azaz f. évi június hó 24-ig
terjedő időszakban;

b) azon adókötelesek, kik a jelzett ki-
vetési lajstromokban megállapított adóne-
mek valamelyikével csakis az 1888. évre
lettek először megróva és pedig a kiírt
adónak adókönyvecskéikben leendő előírás
napjától számítandó 15 nap alatt.

Figyelmeztetnek felszólamlók, miszerint
a kitűzött időszak letelte után érkezendő
felszólamlások, mint elkésettek, figyelmen
kívül hagyatván, visszautasítottak.

Végül felhivatik minden adóköteles.
miszerint adókönyvecskéjével az adóelő-
írás céljából alulírt hivatalnál okvetlen
jelenjen meg.

Brassó, 1888. június hó 2 án.

A városi adóhivatal.
(220) 2—

Szám 517-1888. telekvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A nagy-sinkir. járásbíró-ság mint
telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy
dr. Konradt Károly ügyvéd által képviseli
nagy-sinkir. földhivatalát végrehajtató-
nak nagy-sinkir. Maurer György és neje
Katalin végrehajtást szenvedők elleni 249

frt tőkekövetelés és járuléka iránti vég-
rehajtási ügyében a nagy-sinkir. járás-
bíró-ság területén lévő Nagy-Sink község-
ben és határán fekvő, a nagy-sinkir. 1156.
számu telekjegyzőkönyvben A + 2, 3,
4, 5, 7, 8. rend- 12,677²/₃, 14,459, 21,898²/₃,
21,899, 21,900, 21,901, 21,902, 21,903,
12,916²/₃, 21,917, 21,918, 21,919, 21,920,
21,921, 21,922, 1094, 16,517, 701, 702
hr. sz. a., továbbá a nagy-sinkir. 1515
sz. tjkben A + 1 rend- 21,810 hr. sz.
és a nagy-sinkir. 1659 sz. tjkökvben A +
1 rend- 19,576 hr. sz. alatt felvett ingat-
lanokra az árverést 691 frtban ezennel
megállapított kikiáltási árban elrendelte,
és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok
az 1888. évi június hó 25-ik napján dél-
előtti 9 órakor a nagy-sinkir. telekkönyvi
hatóság helyiségében megtartandó nyilván-
os árverésen a megállapított kikiáltási áron
alól is el fognak adatni.

Árverezni szándékozők tartoznak az
ingatlanok becsárának 10% át vagyis 69
forint 10 krajczárt készpénzben, vagy
1881. évi LX. törvényzikk 42. §-ában
jelzett árfolyammal számított és az 1881.
évi november hó 1-én 3333 szám alatt
kelt igazságügyminiszteri rendelet 8 §-ban
kijelölt övadékképes értékpapirban a ki-
küldött kezéhez letenni, avagy az 1881.
LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánat-
pénznek a bíróságnál előleges elhelyezé-
séről kiállított szabályszerű elismervényt
át szolgáltatni.

Nagy-Sink, 1888. február hó 20

A kir. járásbíró-ság telekkönyvi hatósága:

Csernea,
kir. aljárásbíró.

(199) 1—1

Kitűnő ászoksör.

Miután az ó-brassói sörfőzdében
a vendéglőkert megnyitattott, tisz-
telettel hívom fel a n. é. közönség
figyelmét a kitűnő tiszta ászoksörre,
melyből egy pohár 6 krért szol-
gáltatik ki.

Jilk Ernő,
sörfőző.
(210) 3—3

„L'AIGLE” 189 3 3

francia életbiztosító társaság Párisban.
Alapított 1873.

Alaptőke 12.000,000 frank
Biztosítási alap 1886. évi
december 31-én 21.200,000

Biztosítási állomány 1886
dec. 31-én 67.500,000

A társaságnak 1885. augusztus 31-én
kelt cs. kir. rendelettel Ausztria-Magyar-
ország területén való üzletkötés engedé-
lyeztetett és czégét 1886. január hó 18-án
Budapesten 110.000 tehát összesen 220.000
forintnyi biztosítékot tett le.

Magyarországi igazgatóság:
Budapest, Teréz-körút 3. szám.

**Az elveszett
és elgyengült**

férfierő.

Tehetetlenség.

Biztos segély! A cs. kir. szabad.

Carbon-Genitalien-Douche használata
által mindenki teljesen s utókövetkez-
mény nélkül gyógyíthatja örökre, gyak-
ran 3 nap alatt is, még a látszólag
gyógyíthatatlan tehetségtelenséget minden
korban s. p. kellemes, külső, é-zre-
vehetetlen gyógymóddal Hirneves ta-
nárak s orvosi szaklapok nyilatkozatai,
alaposan gyógyítottak ezernyi kö-
szönőlevelei melegen ajánlják minden
szenvedőnek a Carbon-Douche azon-
nali megrendelését, mely tartós sikert
biztosít. — Teljes használati utasítá-
ssal és orvosi véleménynyel együtt
5 frt 80 kr. Discret postai szétküldés,
feladó s tartalom fel nem ismerhető.

Cs. kir. szab. Carbon-Douche raktár:
Dr. Altmann Károly,
Bécsben, VII. Mariahilferstrasse 70. sz.

Brassó, ALEXI könyvnyomdája.

Versailles.

Uj-uteza és Czérna-uteza sarkán,
422. sz. a., akár vendéglőnek, bor-
vagy sörháznak, akár katonai vagy
ügyvédi iroda számára 1888. Szent-
Mihály naptól 1891. Szent-Mihály
napig bérbeadó, állva 3 nagy, csak-
nem szalonszerű szobából; pincze-
nagy padlás, éléskamara- s faszin-
ból. Hasonlókép kiadó a felső la-
kás, 3 szobával, konyha, pincze,
kamara, padlás- és faszinból.

Mausz H.
házbirtokos.
(215) 2—3

Bővebb felvilágosítással szolgál
őz. Temesváry Lujza urnó ugyanott
a házbán.

**Legujabb
nyári szövetekek**

valódi gyapjuból
szétküld utánvett mellett leg-
olesóbban szabott árak mel-
lett, a szőlőnek s jónak ál-
talan ismert

SIEGEL J. W.

posztógyári raktára
Brünnben.

A szabómester urak, kik
mintakártyámat nem ismer-
rik s vevőközönségük körét
rendkívül finom szövetekek
feldolgozása által akarják ter-
jesztelni, sziveskedjenek egy
levelező lapon bizalommal
hozzám fordulni.

Nevezettek ingyen és bér-
mentve kapják legujabb min-
takártyámat. 9—25

**Asztalos- és kárpitozott
butorraktárát**

Az alulírt asztalos-szövetkezet ajánlja a t. közönségnek
kész asztalos és kárpitozott
butorraktárát

a legjobb minőségben s legolesóbb árak mellett, ujonnan megnyi-
tott raktárunkban, Klastrom-uteza 5. sz. a.

Legmélyebb tisztelettel
Az első brassói építő- s butor-asztalos-
szövetkezet.

(214) 3—5

MOLNÁR ZS.

ajánlja a nagyérdemű városi és vidéki közönségnek gazdag rak-
tárát kész

gyermek-, nő- s férficzipőkben,

valamint minden e szakba vágó munkákban. — Rendelésre le-
hető legrövidebb idő alatt készülnek el a legelegánsabb czipők,
csizmák stb.

Ugyanitt dus választék van térfikalapokban.

Kitűnő munka s olcsó árak mellett igyekszik a n. érd.
közönség minden igényeit kielégíteni.

Szives támogatást kér

kiváló tisztelettel
Biró Gyula,
üzletvezető.

(214) 3—5

Laskai Árpád (124) 16—20

NŐI DIVAT- ÉS KÉSZ ÖLTÖNY-RAKTÁRA
(Brassó virág-sor, 323. sz. a.)

ajánlja a t. cz. közönségnek a

tavaszi és nyári évadra

ujjonnan berendezett üzletét, ugymint: Divatszövetekben,
fekete és színes cachmírok, selyemszövetek, selyem-
és angol bársonyok, gyöngydiszek, vásznak, chiffonok,
oxfordt, creton, szalag, csipke, virág, disztollak, kesz-
tyűk stb. a legjutányosabb árak mellett.

Felső és ruhamegrendelések gyorsan és olcsó árak mellett készítettnek.

Nagy raktár férfi- és női fehérneműekben.